

1er

e. 63.
1

Arm.	Pres.	C.	N
189	LLL	1	8.

656

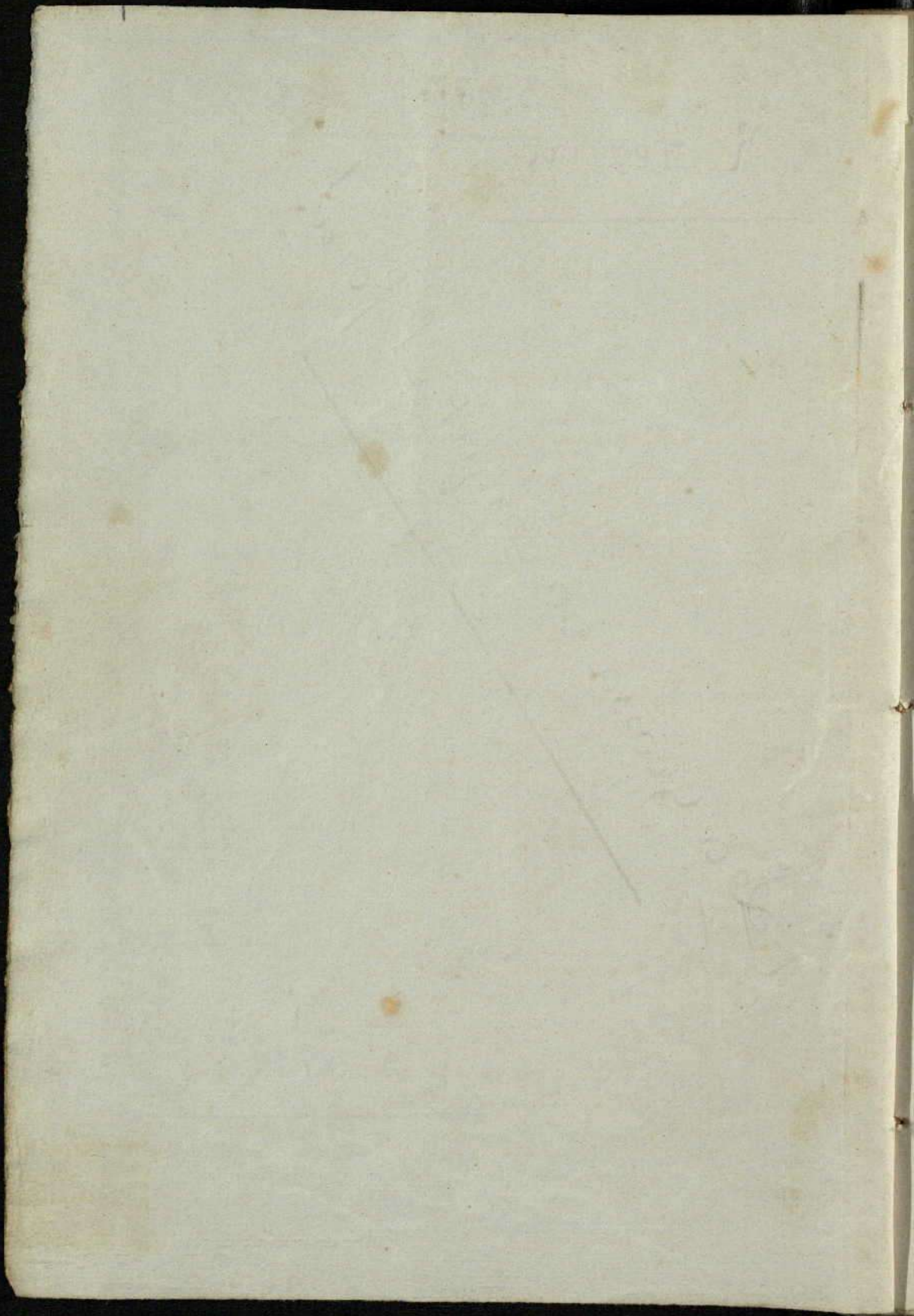
R. Ferruc.

~~2° Caput
Barberia~~

~~La Grossa ha caigut al forn!~~

Gaiete.

Un acte.

(Segon Apunte.)

La Grossa ha caigut al form.

Tingueu en un acte
original y en prosa

de

R. Ferrer.

Epoca actual.

Personatjes.

Rosa. Representa estar molt grassa.
Senyor Francisco Muna
Don Bartomeu. Mon Senyor
Anton. Pajes. Monye
Pepet. Sorret

Dreta y esquerra del actor

Acte unich.

L'escena representa una jaleta
de casa de menestrels.

Fuula. Cadivas etc.

Porta 'l foro, a la dreta
una finestra y a la esquerra
una porta que comunica
al interior.

Muni Escena 1^a. Moysè

Francisco y Anton. Entrant.

Ant. = Ja som aqui.

Fran = Veniu gaire cansat, didot?

Ant = Una miqueta. Aquest caratous

de Barcelona te'ls carrers
mes llargs que'ls de
Esparraguera.

Ant. = I el Pepet?

Ant. = S'ha quedat baix à la bo-
tiga.

Ira. = Be; qu'heu vist?

Ant. = Que se jo? tantas cosas...

Ira. = Hauen estat al Parque?

Ant. = Par... que Ah! si. Vol dir
alli ahont hi ha tantas
bestiolas?

Ira. = Just. I que tal?

Ant. = M'agrada de serio. Sobre
tot, els de llonsas que hi
ha dintre d'aquella casa.

Ira. = Els lleons?

Ant. = Aixó es.

Ira. = I l'avi?

Ant. = L'avi?... Ah! Frempat. Oy,

que tinch que comprarli
una barretina y una faiya.

Ira. = No, home. Parlo del de l'
Parque; de l'Elefant.

Ant. = Com deya l'avi...

Ira. = Anpis li sol dir la quitxalla.

Ant. = Vaya un acudit! ¿els pares es con-
formen?...

Ira. = ^{plur} Que vos en sembla.

Ant. = Un gran animal! Per tre-
ballar la terra...

Ira. = Feriu ralió.

Ant. = Lo que no entenech, es que
hi hagi animals que s'els
crihⁱⁿ arbres al cap.

Ira. = Com?

Ant. = Li; D'aquestos ja'm recorda
com s'en diuen: Cier... Cier...

Ira. = Cierros?

Ant. = Endevinat. Anpò si que may
no hauria cregut. Abres al

cap. Es ben estrany.

Wra= No, home; no son arbres.

Ant= Com que no? Vaya.

Wra= ~~Alout son las~~ ^{no veyan que no tenen} Jullas?

Ant= Oh, ara perque son ^{al hivern.} recchs. Deixi
que vinga la primavera.

Wra= Allò que diheu, no son arbres,
son las Banyas.

Ant= Jo diu de serio.

Wra= Si, Ton si.

Ant= Donchs ja li dich jo, que
aqui a Barcelona ni han ba-
nyas de tota mena.

Wra= ¿Las que no ^{veuen} ~~est~~?

Ant= Encare més?

~~Wra= Ja ho crech. ¿Els jardins,
i que tal, son bonichs?~~

~~Ant= Molt macos. Val dir que tot
allò es fet a Barcelona?~~

~~Wra= El que?~~

- Ant. = Aquells passeigs, aquella font tant bonica que ni ha un safreix a baix...
- Man. = La cascada?
- Ant. = Crech que si que'n diuen l'encastrada. Vol dir que tot allò es fet a Barcelona?
- Man. = Home y donchs?
- Ant. = Com tinch entes que aqui tot ho portan de Mansa...
- Man. = No'n feu cas. Parlant de una ~~tot~~ altre cosa: Ja havem pu-
jat ^{a veure} la Rosa?
- Ant. = Si, y poch que s'ha alegrat ella. Sab que ne reparat una cosa?
- Man. = Què?
- Ant. = Que està molt mes grassa que quant vivia al poble.
- Man. = Potser si.

Ant. = Vaya. Allà dalt ja li deyan
la Grossa...

Fran. = Igual que aquí. també.

Cervera Escena 2.

Dits D. ~~Antoni~~ Bartomeu.

Bart. = Es pot entrar?

Fran. = Entri, entri, senyor Camyellas.

Bart. = Bon dia tingan.

Ant. = Bon dia.

Fra. = Segui, si es servit.

Bart. = Gracias. (Seu.)

Ant. = Jo m' en vaig fins baix
ab el Pepet.

Fran. = Com volquen.

Ant. = Estigan bonets (Mutis Joro)

Bart. = Adeuziau. Es algun parent?

Fran. = No, es el didot del noy.

Bart = Ja. Douchs, que hi ha de
de nou?

Andr = Potser l'hauré molestat...

Bar = Cap molestia. Precisament
també volia entrar a par-
larli d'un assumpto bas-
tant delicat.

Andr = Carambas! I això? Expliquis.

Bar. = Ja'n parlarem. Diguim pri-
mer que se li ofereix.

Ivan. = És el cas que fa dos dies
que no ve una gota d'aigua.

Bar. = Esta be.

Iva = (No massa.) I esclav la
minyona s'esclama. Wanca-
ment ho te pesat la xicota.

Bar. = Te raho. Ja podia haver avi-
zat avans.

Ivan. = Veurà...

Bar = Descuidi, ara mateix avi-

~~zaré' l' lampista y tot s'
arreglará. Ab seguretat que
ni deu haver algun embús
a la canyeria.~~

~~Juan = També podria ser. (Rausa.)~~

~~Ara diguin: ¿quin es l'
assumpto?...~~

Bar. = Li seré franch. Segons tinch
entès, el seu fill es dedica
a fer l'aleta a la meua
filla, y... tot lo que vulga,
ell es un minyo com cal;
pero a mi no'm comé de
cap manera... ni'entent?...

Ma. = No que no l'entench.

Bar. = Com?

Ma. = Fal com li dich, senyor Canyellas.

Bar. = Vosté no sab?...

Ma. = Res, enterament, res.

Bar. = Estranyo molt que ~~vosté~~ no

n'estiga enterat...

Wan = Es la primera noticia.

Bar = Donchs tot hom ho sab. Ahiv mateix la Rosa...

Wa = La Rosa?...

Bar = Si; la vetina de dalt.

Wa = Da. La Grossa?

Bar = Si. Donchs com deya; ahiv mateix va contar-me, que el diumenge passat, al sortir de missa els va veure passejant els dos junts.

Wa = Li asseguro que may hauria pensat qu'el meu fill...

Bar = Da pot compondre que la meua noya, demà que's casi...

Wa = Voldrà que siga ab un rich.

Bar = Tant com aipò...

Wan = Jo, per la meua part, vuy

que'l meu heren es casi ab
una de la seva classe.
Aixis estem iguals.

Bar.= Molt ben dit.

Fran.= Quedi descansat. Jo parlare
ab el noy, y si es com diu
vosté, queda del meu carech
que la cosa acabi com de-
sitgem.

Bar.= Veig que vosté es molt enra-
honat. Vol fumá? (Li dona un puro.)

Fra.= L'encendrem. Gracias.

(Treu la capsa de mistos
y li cau un paper.)

Bar.= Ah! Ha caigut un paper.

Fra.= Ah! Es una apuntacio d'un
decim. (El cull y encenen els cigarrs)

Bar.= També posa a la loteria?

Fra.= May no jaig, pero, la Carne,
la fornera, vulgas que no

vulgas...

Bar = L'ha enganxat.

Iran = No, pas à mi, à n' al noy.
I nada menos que deu
perretas.

Bar = Prou va preguntar-me à mi tam-
be, pero, ca! no estich per
rifas.

Iran = No pensa mal.

Bar = I ara ab el seu permis...

Iran = Vostè es duenyo.

Bar = Confio en que vostè sabrà
apagar aquest foc.

Iran = Descuidi. No olvidi això de
l'aigua.

Bar = Quedi descansat.

Iran = Estiga bo.

Bar = Passiho be. (Mintin Joro.)

Iran = Vaya, vaya! No'n volia
saber d'altre. Veig que el

noy aprofita 'l temps. No
es filipica la que li espera.

Hammona

Escena 3.

Dit y Rosa. porta unas cui-
xineras.

Ros = Que no hi ha l'heren.

Wa = Es a la botiga. Entri y segi.

Ros = Si no fare. El dimoni de la
escala es mes pesada!

Wa = I particularment per voste.

Ros = Ja ho pot dir. Estien mes
aburrida! Cada dia crech
que m'causo mes.

Wa = Els anys no passen en balde.

Ros = Els anys... els anys...! No es
aiçó, no; es que quant mes
va mes m'engreipo.

Wa = Vol dir?

Ros = Vaya. Prou m'ho conech.
(Pausa.)

Wan = Oy! ara que ni penso. Si
volchria fer una pregunta.

Ros = Vostè dirà?

Wan = En confiança. Ha vist algu-
na vegada 'n Pepet?

Ros = El seu fill?

Wan = Si. L'ha vist ab alguna
noya... aïpis passejant...
En una paraula; com dos
promesos.

Ros = Ja se à que va.

Wan = M'entent?

Ros = Massa. Pero no'm ve de nou.
Quant he vist que l'amo
de la casa sortia d'aquí, ja
m'he menjat la partida.

Wan = Que vol dir?

Ros = Ben clar. Que el senyor Bar-
tumen ha vingut per dir-
li que 'n Pepet y la seva

fillsa no's miran malament.
i Es això?

Juan = Veritat.

Ros = A mi si que m'en passen po-
cas en l'aire.

Mra = I m'ha assegurat que vostè
mateixa li havia donat la
nova.

Ros = Jo?... Ja veurà... Com creya
que era cosa sabuda... Així
sens' mala intenció... La ve-
ritat, li vaig dir: Vaya, Don
Bartomeu, que tindrà un
gendre que s'hoval!

Mra = Gracias.

Ros = Creguim que va ser ab tota
la bona fe.

Mra = Ja ho crech així.

Ros = I que tal, ja està arreglat?

Mra = Ca! res d'això.

Ros. = Com que no!

Wra = No veu que la noya serà
rica?....

Ros = # Que te que veurer? Val mes
un bon trevallador que tots
els diners..

Wra = Douchs ell no pensa aixís.
I ha vingut per dirme que
de cap manera permetrà
que's parlin may mes.

Ros = Bah! bah! Si ells volen...

Wra = No vuy que's faixi res contra
la voluntat de ningú.

Ros = No's faixi illusions, si ha de
ser serà. Deixem als arme
que jo quant m'hi podrò...
Ja farà 'l favor de dir al
Pepet, si voldrà dibuixarme
uns rams aquí; (Als cuixineras)
perque aquestos no fan joch,

son massa grans.

Wra= Deixils-hi aquí. Es dir que
son grans?

Ros= Si, senyor.

~~Ira=~~ Aïpo ray ja n'hi farà de
petits.

Ros= M'en vaig fins baix. Tinc
que anar a comprar alguna
frivola y de passada que'm
pujin pa.

Wra= D'aproposit; avuy sabrem
si havem tret la rifa.

Ros= Aty! Deu no jes. Hasta mes
fart. (Mutis Joro.)

Wra= Yi Deu plau. Carmeta,
Carmeta. Veyam que ja
aquella morra (Mutis esquerra)

Escena 4.

Pepe. pel Joro.

Pepe = Mosca!... El dimontri del
Senyor Bartomeu 'ns ha tro-
vat intragantis. Pobre Rite-
ta no tindrà fret. Estich
ben be de pega! Sols m'hi
he aturat per dirli... Lo
de sempre, que l'estimo molt...
y cataplum! el seu pare
en porta. I que seya una
care de jutje! Es coneix que
tes un geniöt... Crech que
ve algu... Vols t'hi jugar
qu'es ell?... (Mirant al foro)
Vaya! Adios tartana! Ja'l
tenim aqui.

Observera

Escena 5.

Dit D. Bartomeu.

Bart = Donau permis... 9

- Pep.= Vol callà. (Vaja, encare es
presenta com si portes esquella.)
Parrí si es servit. Seguir.
- Bar.= Gracias. Vosté ja'm deu co-
neixer?
- Pep.= (Guina banderilla.) Prou, si
senyor.
- Bar.= Soch...
- Pep.= El senyor Clavells...
- Bar.= Canyellas.
- Pep.= Si, dispensi; havia equivo-
cat las especies...
- Bar.= Dispensat. No sab perque *finch*?
- Pep.= (Da bufar!) No senyor... Com
vol?
- Bar.= Jo li diré. Finch una filla...
- Pep.= (Da canhen gotas...) Si, y
per senyas molt hermosa.
- Bar.= Gracias. Jo com m'han dit
que vosté...

Pep. = ¿'han enganyat. Jo no
'n tinc cap de filla.

Bar. = Vostè sembla que està
molt de broma y jo no
n'estich gens.

Pep. = (Ja trona!) Si que ho zen-
to. Pero, en fin, vostè dirà.

Bar. = Lo que dech dirli es que
'm consta que vostè y ella
's parlan mes de lo conve-
nient; y que fins els han
vist mes d'una vegada
anar junts pel carrer.
¿Compren?

Pep. = Plou! Ay! prou.

Bar. = ¿Tinga entès que sense'l
meu permis no vuy que
cap jove es prenga tanta
molestia; compren?

Pep. = Pero home de Deu, si aixo'

per' mi no es cap molestia;
tot lo contrari, ho faig
ab moltissim gust.

Bar. = Donchs li repeteyo, que
sens' el meu permis...

Pep. = Si no es mes que per' aixo,
y ho estima convenient,
demá mateix tindré'l
gust de venirli a dema-
nar consentiment per...

Bar. No cal qu' es causi...

Pep. = Vol dir?... (Ara la tempestat.)

Bar. = Que de cap manera con-
sentiré que parli may mes
ab la meua filla. Compren?

Pep. = Massa! (Ja ha descarregat.)

Bar. = Res mes tinch que dirli

Pep. = Es que vosté no sab... (S'alsan.)

Bar. = No vuy sapiguer res mes.

La Riteta ja es promesa.

Pep. = Ab el seu cori...

Bar. = Això es. I ja que ^{està al corrent} no sab,
mentprocuri que no'ls torni
à trovar junts.

Pep. = Ab el seu nebot?...

Bar. = Ab la meua filla. Ho
te entès.

Pep. = Perfectement. Fe que dir-
me alguna altre cosa?

Bar. = A vostè no. Que hi es el
seu pare?

Pep. = Suposo que si. Que 'l
vol veurer?

Bar. = Si, senyor. Vuy acabard'
una vegada aquest
assumpto.

Pep. = Passiho be, senyor Clavells.

Bar. = ~~Est~~ Canyellas.

Pep. = Dispensi.

Bar. = Dispensat; y faixim el

favor de dir al senyor ~~Ant~~
^{Francisco}, que voldria parlar ab ell.
Pep. = Està be, senyor... Especies.

(Mutis esquerra.)
Bar. = Canyellas! Quin jovent!
Quin jovent!

Mouye

Escena 6.

Dit. Anton. et quest entre molt
apressurat topant ab J. Bartomeu.

Ant. = Senyor, Francisco! Senyor
Francisco! ¡Ay!

Bar. = Que ja n'ome? Que no hi
ven? (Cargant.)

Ant. = No m'en havia adonat.
Dispeni; soch el didot...

Bar. = Si, ja no se. Pero ahont va
tant atribulat?... Qu'es?

Ant. = Estich aixís, tot... De vegadas

un sense mes ni mes...

Bar. = Pero diguin que te. Espliquis. ~~Deu~~ Molts cops passen coses...

Ant. = Ja ho crech, que 'n passen. Mivi, al poble, per la festa major, pe'l carré de casa passa la professó, y en venia de llums!...

Bar. = (Si no ets mal llum!) Suposo que al entrar tan corrent no serà per veurer cap professó.

Ant. = Ca! no senyor. Vosté que diu que passen coses... Fiba! si 'n passen

Bar. = Bah! bah!

Ant. = Fins las monedas de plata, que gastem aqui a Espanya, pasan. Calculi!...

Bar. = (Vaja! per ser de Jora... si fos de Barcelona no't dich res!...)

Ant. = Ab tot això encare no he donat la ^{ti}noçia al senyor Francisco.

Bar. = Una notícia? Fresca?...

Ant. = Oh, ja no veura fresca... per la part interessada mes aviat resulta calenta.

Bar. = Diguei, home. Que no no puch saber.

Ant. = Es clar.

Bar. = Que es?

Ant. = Casi res: Que la Grossa ha caigut al forn.

Bar. = Ho diu de debò?

Ant. = Vaya; si tot lo vehinat ne va ple.

Bar. = No m'enganya?

Ant. = I ara perquè l'haig de en-

ganya? Miri; si es mentida,
sols desitjo que l'elefant
del Parche, li trepitjhi l'ull
de poll. Da veu.

Bar. = Be home! (¡Quina idea!)

Ant. = Vagi al carré y no sentirá
prou. Tot hom no diu ben
alt: La Grossa ha caigut al
forn.

Bar. = Està ben segur?...

Ant. = Vaya; ~~no~~ no he vist pero...

Bar. = (Que beneit!) Home no siga...
tonto... anava a dir.

Ant. = ¿Si no mes no anava a dir...?

Bar. = Pero que vol veurer vostè?...

Ant. = Endavant; dech tenir pa l'ull!...

Bar. = No home no vuy dir això...

Ant. = Caram! Jo voldria ~~parlar~~ ^{sapigues}
acabar d'enterarme
~~en que para això,~~ y el
senyor Francisco no surt...

Bar. = Si no li ha de dir ^{res} mes ~~que~~
~~si~~ jo li dire. mateint...

Ant. = Da'm farà l'favor donchs...

Bar. = Vagi tranquil. (Mitis Anton Joro)

Caramba! Quina casualitat!

Oh! Que tonto vaig ser de no
haver posat al menos un du-

rot. Tant que'm va pregar la
fornera. Lo senyor Francisco

si que l'endevinada. Vet-aquí
que ara seria un gran partit.

Nada menos que ni te dos
duros. Déu pessetas, que li val-

dran deu mil duros. I en

mitj de tot, en Pepet es un gran
artista. Un escultor de molt

perindre. I ben plantat. Vaya
si farian bona parella! Quant

els ne arreplegat a baix
a la escala enrahonant,

per mes que... casi'm
queya la baba. Es que Je-
yan goig. Si trobès un me-
di de arreglar la cosa... Perque
si s'estiman... Pero ves ab
la repulsa que li ne donat...
Qui sab? Deu mil duros!...
Cincuenta mil pessetas!...

Mummé

Escen 7.

Dit ~~Anton~~ Francisco

Aven = Deu lo quart senyor...

Bar. = Camyellas! (Rapit.)

Man = Bartomeu!

Bar. = Es vostè?... M creya qu'era
en Pepet... Trovarà tal vol-
ta estrany veurem altre
vegada aquí!...

Man = De cap manera. Quant

el noy m'ho ha dit,
creya que venia per aïpò
de l'aigua.

Bar.= Si... si... també... (Sembla
que no sab res de la rifa)

Ira.= Pero he sapigut per ell
qu'era un altre l'assump-
to...

Bar.= Efectivament... He volgut
fer una prova... Compren?

Ma.= Una prova?...

Bar.= Si, perquè avans de pendrer
una determinació tan
sèria, es molt prudent
obrar ab peus de plom.

~~Ira~~.= M'enten?

Ma.= (Com si'm parlessis grec)

Aïpis... aïpis...

Bar.= Es lo que jo'm deya; si el
seu fill...

Ma = Quedi descansat. Ja li he donat una bona repulsa y m'ha promes no fer mes el tonto.

Bar. = M'agrada. ¿vosté 'n diu fer lo tonto de parlar ab la meua filla?...

Ma = Home, m sembla que el pobre qu' es mira, l'aparadó d' un arganté...

Bar = Es diferent. Perque si anem pesant bé las cosas... Diguim la veritat: Li agradaria la meua filla per jove?

Ma = Senyor...

Bar. = Camyellas! (Rapit)

Ma = Pero que ho diu de veras?...

Bar. = No rich pas. ¿Si avans li he dit a vosté, y ja un moment al seu hereu, lo

contrari; no ha sigut mes
que per sapiguer si el seu
noy anava ab bon Ji.

Tra = ¿ ara! Quin dubte té...

El Pepet es un jove una
mica aiyalabradet, pero
bo com un nos de pa.

Bar. = Ho crech ai pis makeir, y
per lo tant, si voste no hi
trova inconvenient, per
la meua part...

Tra. = Si no diu de debo...

Bar. = Paraula!

Tra. = Donchs per mi no queda-
rà. ¿ encare, que no tant
com ~~voste~~ la seva filla,
el meu hereu portará un
dot molt regular.

Bar. = (Potser si que sab?...)

Tra. = Mes de quatre menestrels

voldrian tenirlo.

Bar. = D' aiyó no n' harem de
parlar.

Wa = De totas maneres el diner
may fa nosa. Sapiga,
que entre lo que li deiya
la seva mare, y els ahorros
qu' he anat sent, potser
arribarem als dos mil
duros.

Bar. = Carambas! aiyó es un capi-
talas. (Deu y dos dotze.)

Wa = I hasta penso que passara...

Bar. = Bueno, bueno, ~~no'n~~ parlem
~~mes~~. ^{Diguem} ~~Don~~ cosa feta.

Wa. = Per mi si senyor, Demà
mateix tindré 'l gust de
venir a demanar la seva
pubilla.

Bar. = Perfectement. De tots modos

desde ara ja te la meua
paraula.

Ira. = Igual dich.

Bar. = Ab el seu permis...

Ira. = Da s'en vol anar?

Bar. = Si, tinch el lampista que
m'espera...

Ira. = Jaixi, jaixi.

Bar. = Are veurem els dispositos dalt
de'l terrat. Despres ja
entrem a veure si baixa
aigua.

Ira. = Molt be. Estiga bonet.

Bar. = Passiuo be. Quedem entesos.

Ira. = Si, senyor, si.

(Mutis D. Bartomeu Joro)

Vaya un cambi mes radi-
cal. No ho entench... Potser.
Pero, ca! Com ni na mon,
quantas mes voltas ~~Asi~~

dono, menos ^{m'no} ~~lo que~~ es-
plicat.

Fouret

Escena 8°.

Lit # Pepet.

Pep. =

(Desde la porta esquerra)

Calla, ja na tocat el dos.
Ara, ara s'acosta'l xafech!

Ja cal que'm tapi las
orellas. (Ho ja.)

Tra. = Ah! Escolta.

Pep. = (Altre feina ni na.)

Tra. = Sabs lo que passa? y ara!
ique jas ab las mans al
cap.

Pep. = Eh?... Ja acabat. (Retirant las
mans de los orellos)

Tra. = Que dimoni tens!

Pep. = Fapa, qu'es ple. (Fapause)

Tra. = Fingas formalitat, Sens?

- Pep. = No^{hi} sento res de cap ull.
- Fran = Deixat de bromas y escolta.
- Pep. = Que te de crida'?
- Fra. = No sigas criatura.
- Pep. = Criatura... Ja no'm mamno
'l dit.
- Fra. = Vols dir.
- Pep. = ~~Preguntis~~ El didot no sab.
- Fra. = Pron! y seu. (Cridant.)
-
- Pep. = No cridi.
- Fra. = Seu, home, y ves si t' comve
lo que diu el senyor...
- Pep. = Especies? (Seu.)
- Fra. = El senyor Canyellas. I no
t'en burlis que te de ser
el teu sogre.
- Pep. = Eh! Que diu? (fent un salt)
- Fra. = Lo que sents.
- Pep. = Ay! (Deixantse caure a la cadira.)
Deixim destapa be las orellas.
(Ho fa.)

Aixis. Diguim'ho un'altra
vegada.

Fra. = Si, home, si; ja està tot arre-
glat.

Pep. = Ay, pare, papa, papà! quant
l'estimo!... (L'abrassa fort.)

Fra. = Estigas! M'has fet mal!

Pep. = Ho diu de debò?...

Fra. = Si; pero n'averem de parlar
avans una bona estona.

Pep. = Expliquis.

Monte Escena 9.

Els mateixos Anton y Rosa. Aquesta
ve apoyada als brassos d'Anton.

Auto. = (Dins.) Gracias minyons.
(Entrant) Senyor Francisco!
Senyor Francisco!

Wra. = Que hi ha?

Pep. = Que passa?

Ant. = Qui vols que passi? no veus que
estich a la porta.

Wra. = Entreu. Que te la Rosa?

Ant. = Pues ~~visi~~ que ha pres mal.

Wra. = Valgans Deu! Assenteula
aqui, en aquesta cadira.

Pep. = Pobre dona! Com ha sigut?

Ant. = Aïpis. Caram. caram! quant
pessa.

Wra. = Donchs s'ha fet ~~mal~~ de de #
debo'?

Ant. = ~~Ben tonta~~ No es pas tant
tonta per ferse mal per
riure.

Pep. = Potser que avisessim al senyor
Canyellas.

Ant. = Es el metje?

Wra. = Si, valdrà mes.

Ant. = Ahont s'esta?

Pep. = Aquí mateix.

Fra. = Mira, Pepet, avisa'l, deu ser
dalt del terrat.

Ros. = Ay!...

Pep. = No's trova millor?

Ros. = Si, sembla que no'm fa tant
mal.

Fra. = No serà res, si Deu vol. Unas
fregas d'arnica... Ves, Pepet,
ves.

Pep. = Corrent! (Mitís Joro.)

Ros. = Ay!

Ant. = Animo!

Fra. = Com ha estat?

Ros. = Si casi no ho se. Entraba a
casa la fornera ne relliscat...

Ant. = L'he portada a la casa de
socorro y el metje ha dit
que no serà cosa...

- Ira = Com està tant grassa una mica de caiguda...
- Ant. = No; segons diuen, la caiguda ha sigut sensera. Ara l'arpecada no ho sabem...
- Ros. = Ay!... ay!... (Se desmaya.)
-

Aborre Escena 10.
Els mateixos Pepet.

- Pep. = Ja baixa. Està desmayada?
- Ira. = Si. Li has dit que la Rosa...
- Ros. = No. Sols li he dit que baixes corrent. ~~Ja baixa ja.~~
- Ant. = (Fentli arise ab la barretina)
Sembla que no retorna.
- Ira = Potrer un xich de vinagre...
- Pep = Fe, ralió. Vaig. (Mitja esquerra.)
- Ira. = Ves qui li havia de dir?...
- Ant. = No tinga por, es molt forta.

~~Miri; al poble una vegada
va caure, veritat que era
en terra plana, y no mes
va trencarse el bras... per
tres parts.~~

- ajó
Pep. = El vinagre.
Fra = Dom. (Li fa dolor.)
Pep. = Freguili els polsos.
Fra = Ja no faig.
Pep. = Rosa, Rosa.
Ant. = Ala, Grossa; siguem valents.
Ros. = Ay, quin dolor al peu! Y
aqui el cap, y las cannas...
Ay, els ronyons!...
Ant. = Si, digas tot. (A Pepet apart)
(Deu haver rebut d'el carpo.)
Fra. = Potser seria convenient en-
trar-la alli dins. Aqui hi
ha molta corrent d'aire.
Pep. = Si, millor sera. Didot aju-

dim.

Ant.= Apa noya, agafat aquí que
no cauras.

Fra.= Ja vos ajudaré jo. Aixís.

(Entre Anton y Francisco
agafan la rosa y l'entreu dins)

Pep.= Pobre senyora Rosa...

Berrona

Escena 11.

Dijy D. Bartomeu.

Bar.= Que ni na, que teniu tanta
pressa.

Pep.= Casi res. Que la grossa na
caigut.

Bar.= Ja no se, al forn. iM'no
na dit el seu didot.

Pep.= Ya.

Bar.= Ahont es el seu pare?...

Pep.= Mivi, ara surt.

Que te que veurer una
cosa ab l'altre?

Bar.= Es clar que no; pero de ve-
gadas l'interès...

Fra.= Jo crech, que con mes anem,
menos nos entenem.

Monje
Tramuntana Escena ultima.

El mateixos Rosa apoyada ab l'Anton.

Ant.= Ho veus dona? Això no es res.

Ros.= Ay, el peu!

Bar.= I, donchs, que li passa Rosa?
¿Que no's trova be?

Ros.= Apoch a poch.

Bar.= Ha pres mal? Potrer algun
cotxe?...

Ant.= No, senyor, ja li he dit.

Bar.= A mi?

Ant.= No'n fa pocas d'novas!

Bar. = Vostè m'ha dit?...

Ant. = Si, senyor. No recorda?...
aqui mateix... ja un bon
rato.

Bar. = Pero, que'?

Ant. = Ay! ay! lo que passa. Que
la Grossa...

Bar. = Que'?

Ant. = ...Havia caigut al jorn.

Bar. = La Grossa!...

Ant. = Si, senyor!

Bar. = La Grossa!...

Ant. = Caram! que no ho veu?

Bar. = Ah! Benedit! Jo'm creya...

Ant. = Que'?

Bar. = Jo'm creya que's referia a
la grossa de Madrid?

Ant. = De Madrid? No senyor: jo'm
referia a la Grossa de Riu-
devitllas, y vostè diu la de
Madrid?...

Bar. = Si, de la rifa.

Ant. = No l'entench.

Bar. = No m'ha dit que la grossa
navia caigut al jorn?

Ant. = I no crech haverlo enga-
nyat. Aquí la te de cos
present.

Pros. = Ey! A poch a poch... aipò
de cos present...

Ant. = Es un suposit.

Pros. = Vegi, senyor Canyellas, si
tinch algun os trencat.

Bar. = (A Francisco.)

Es a dir, donchs, que de
la rifa no hi ha res?...

Fra. = De quina rifa?

Bar. = De la apuntació que vosté
te. No ha tret res?

Fra. = Si, al menos els quartos de
la butxaca.

Bar. = ~~Es que jo m'creya...~~

(Donchs...) Sort que el d^r
Prosò es un home
com cal

Fra. = Ara, comprench...

Bar. = Que?

Fra. = El motiu de que no troves
inconvenient que el meu
fill...

Lits d'Rosendo.

Pep. = Potser si que? *No = Ara no perdi temps
aquí te & billetes*

Fra. = Miri, si acas encare m'es
a temps. *abceip esperar un cotxe*

Bar = Per a nos di cobrar . . .

Bar. = Ja està dit. Jo sols tinc
una paraula. Que's ca- *No = et cobri que.*
Yunque lo
de la Dija
Quin full
sin.

Pep. = Abrassim, senyor...

Bar. = Senyor... (d'abrassar.)

Pep. = Ja no se, Canyellas.

Bar. = Ja pot dir jogre.

Pep. = Pero sense que m'imagi to-
cat la grossa?...

Bar. = Sempre seria millor; pero
que ni farem?

Pro. = Aixó ray.

Ant.= Que vols dir?

Pros.= (Alçantse de la cadira.)

Senyor Bartomeu, no vuy
que quedi descontent.

Pepet abraçassin.

Pep.= ~~Si, home si.~~ Jo?...

Pros.= Si, home si. (L'abraçan.)

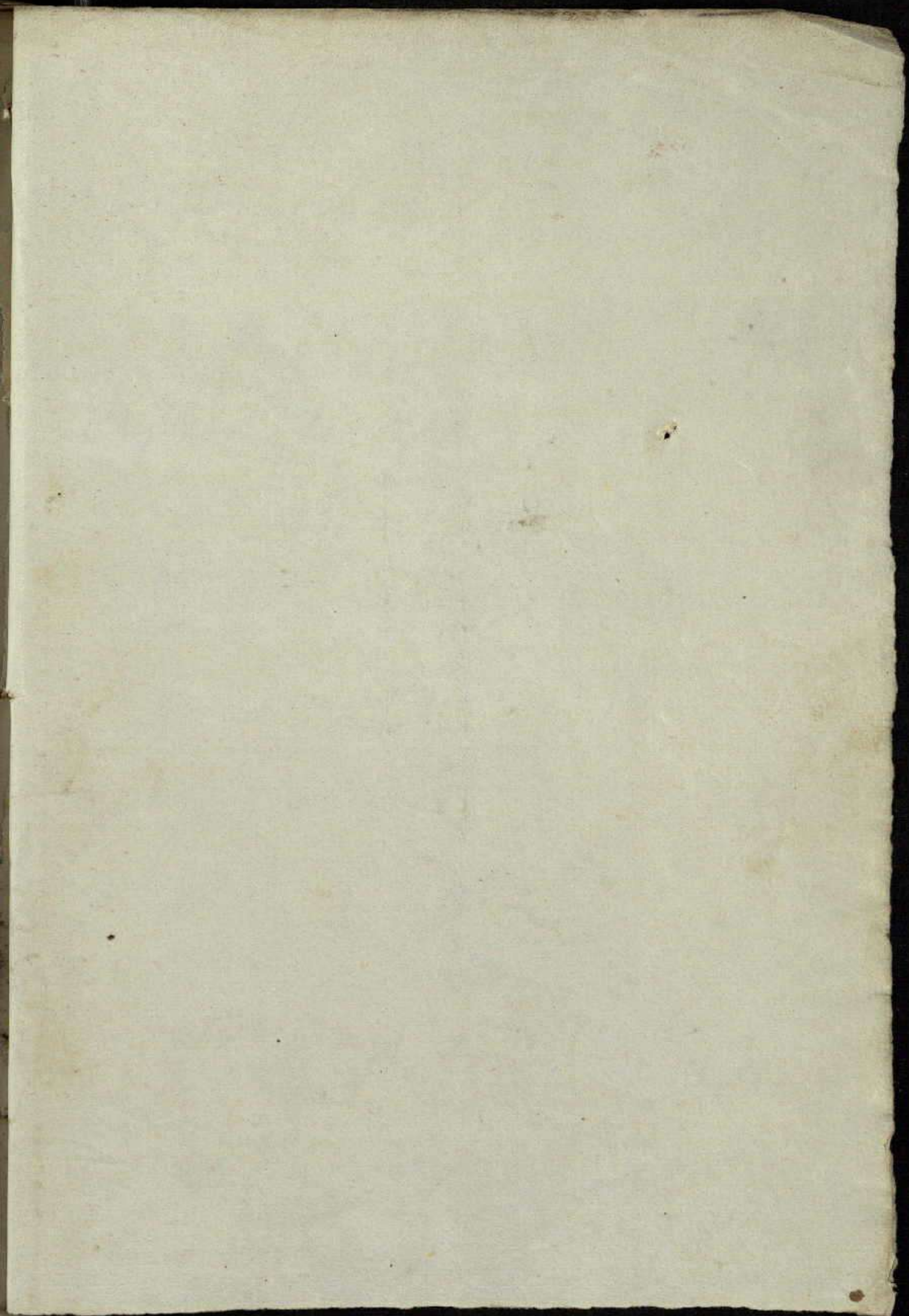
Aixis. ¿ara està satisfet?
senyor Canyellas?

Ant.= Es com si li diguessis: escup
que jo fumaré.

Bar.= Satisfet?... Pst!... no se...

Pep.= Ho veu? Ja m'na tocat la
grossa.

Felo'

932689001/